

Maa- ja metsätalousministeriö

Viite:

Maa- ja metsätalousministeriön lausuntopyyntö 13.9.2022, VN/22704/2021

Asia:

Työryhmä luonnos kansalliseksi ilmastonmuutokseen sopeutumissuunnitelmaksi 2030 (KISS2030)

Luonnoksessa käsitellyt asiat ovat perusteltuja, mutta pyydän kiinnittämään jatkovalmistelussa huomiota vielä seuraaviin näkökulmiin ja asioihin.

Sopeutumissuunnitelman valmisteluun ja sisältöön uuden 1.7.2022 voimaan tulleen ilmastolain (423/2022) 23 §:n 3 momentin siirtymäsäännöksen perusteella sovelletaan uuden ilmastolain voimaan tullessa voimassa olleita säännöksiä eli ilmastolakia (609/2015). Luonnoksessa kuitenkin todetaan, että valmistelussa on otettu mahdollisuuksien mukaan huomioon myös uuden ilmastolain vaatimukset. Pidän tätä toivottavana ja perusteltuna lähtökohtana perus- ja ihmisoikeuksien toteutumisen sekä hallinnon tulevaisuusorientoitumisen ja kokonaisvaltaisesti yhteiskunnallisen resilienssin näkökulmasta.

Uuden ilmastolain 2 §:n 3 momentin mukaan ilmastolain ja sen mukaisen ilmastopolitiikan suunnittelujärjestelmän tavoitteena on varmistaa osaltaan ilmastotoimien oikeudenmukaisuus ja kestävä kehitys. Luonnoksessa jaksossa 2.1.5 (s. 15-16) ilmastonmuutoksen sopeutumisen oikeudenmukaisuuspektiin viitataan toki, mutta oikeastaan vain ohimennen ja liian ohuesti.

Vaikutusarvioinneilla on ilmastotoimien toteuttamisessa olennainen merkitys. Jatkovalmistelussa olisi tarpeen arvioida myös ilmastonmuutoksen mahdollisesti tulevaisuudessa aiheuttamia suoraa tai vähintään välillisiä vaikutuksia ja seurauksia kansalliseen hallintoon ja viranomaisten toimintaedellytyksiin selviytyä muun ohessa suunnitelmassakin lyhyesti viitatus ilmastopakolaisuuden aiheuttamista haasteista. Olen laillisuusvalvonnassani antanut lukuisia toimenpideratkaisuja, joissa esimerkiksi

maahanmuuttohallinto ei ole useiden eri laatuisten resursointiinkin liittyvien syiden vuoksi pystynyt toteuttamaan lakisääteisiä velvoitteitaan määräajassa (esimerkiksi dnro OKV/547/10/2020, OKV/991/10/2020 ja OKV/2456/10/2020) nykyisissäkään olosuhteissa, joissa ilmastonmuutoksesta johtuva väestöliikehdintä ei vielä ole luonut painetta hallinnon kestävyydelle. Kansainväliset ilmastonmuutoksen heijastevaikutukset voimistuneiden väestöliikkeiden muodossa on tunnistettu (s. 28), mutta näitä eri hallinnonalojen viranomaisiin kohdistuvia heijastevaikutuksia olisi tärkeää arvioida vielä.

Vastaavaa seuraus- ja vaikutusarviointia olisi oleellista arvioida myös oikeudenhoidon näkökulmasta. Oikeusturvamekanismin ympäristö- ja ilmastoasioissa ei anna nykyiselläänkään oikeusturvaa viivytyksettä ja olen joutunut laillisuusvalvonnallisin toimenpitein kiinnittämään huomiota muun muassa ympäristöasioiden, kaava-asioiden ja lupa-asioiden kokonaiskäsitteilyaikoihin ELY-keskuksessa ja hallinto-oikeudessa (esimerkiksi dnrot OKV/158/1/2018, OKV/10/50/2018, OKV/80/1/2019, OKV/2511/10/2020 ja OKV/199/70/2020). Esimerkiksi ympäristö- ja rakennusvalvonnassa puolestaan on ilmennyt puutteita riittävän tehokkaisiin, aktiivisiin ja oikea-aikaisiin valvontatoimenpiteisiin ryhtymisessä (ratkaisu dnro OKV/391/10/2021). Oikeusturvamekanismin toimintaan olen kiinnittänyt huomiota myös puheenvuorossani Tulevaisuuskatsaus ja oikeudenhoidon tulevaisuus -tilaisuudessa 18.8.2022 (ks. www.oikeuskansleri.fi, puheenvuorot).

Niin ikään luonnoksessa (s. 28) tunnistetaan muun muassa väestöliikkeiden vaikutuksia yhteiskuntaan ja siihen, että tällä voi olla myös poliittisia seurauksia. Nostaisin esiin tähän tematiikkaan liittyvän osallistumisoikeuksien toteutumisen näkökulman, joka on ilmastonmuutoksen kontekstissa myös ylisukupolvinen. Osallistumisoikeuksien toimivuus on aivan keskeinen osa ilmastoresilienssiä. Ilmastonmuutoksen hillinnän ja siihen sopeutumisen toimenpiteiden hyväksyttävyyden kannalta laajalla osallistumisella on olennainen merkitys. Myös oikeuskansleri on uuden ilmastolain hallituksen esityksestä antamassaan lausunnossa kiinnittänyt huomiota osallistumisoikeuksien merkitykseen (www.oikeuskansleri.fi, lausunnot, OKV/1924/21/2021). Kansanvallan kannalta tulevien sukupolvien ihmisten osallistumis- ja osallistamisoikeuksien huomioon ottaminen sopeutumis suunnitelman arvioinnissa olisi merkityksellistä, koska ilmastolain suunnittelujärjestelmä osaltaan lakisääteisenä mekanismina turvaa nykyisten sukupolvien huolenpitovelvoitetta, joka kohdistuu tuleviin sukupolviin. Tulevien sukupolvien tarpeet on nimenomaisesti todettu ympäristöperusoikeuden kontekstissa (HE 309/1993 vp, s. 20), mutta tarpeet liittyvät myös muihin perusoikeuksiin.

Tämä asiakirja on allekirjoitettu sähköisesti.

Apulaisoikeuskansleri

Mikko Puumalainen

Vanhempi oikeuskanslerinsihteeri

Minna Pulkkinen